

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

Το Σάββατο 14 Γενάρη, πλήθος πολιτικών συλλογικοτήτων και εργατικών σωματείων της Αθήνας, πραγματοποίησαν διαδήλωση προς το στρατόπεδο συγκέντρωσης του Ελληνικού (στο οποίο φυλακίζονται γυναίκες και παιδιά) ενάντια στη φυλάκιση μεταναστών με μοναδικό τους έγκλημα ότι είναι μετανάστες και της εκδικητικής απαγόρευσης των επισκεπτηρίων.

Φαίνεται πως στην αριστερή κυβέρνηση με τη «φιλάνθρωπη» ρητορική και το ανθρωπιστικό προσωπείο δεν αρκούσε ο εγκλεισμός και η αποκοπή των μεταναστριών από την υπόλοιπη κοινωνία. Θέλησε να δώσει το τελειωτικό χτύπημα κόβοντας από το Σεπτέμβρη του '16 τα επισκεπτήρια που δικαιούνταν οι μετανάστριες από τους αλληλέγγυους. Το στρατόπεδο συγκέντρωσης του Ελληνικού δεν επιλέχθηκε τυχαία. Οι έγκλειστες εκεί μετανάστριες έχουν πραγματοποιήσει μία σειρά αγώνων (αποχές συσσιτίου, απεργία πείνας, άρνηση επιστροφής στα κελιά κ.α.) ενάντια στις άθλιες συνθήκες διαβίωσης, την φυλάκισή τους και την απομόνωση που τους επιβάλλεται. Σε αυτούς τους αγώνες εκατοντάδες αλληλέγγυοι βρέθηκαν στο πλάι τους και πάλεψαν από κοινού, σπάζοντας τους αποκλεισμούς στην προσπάθεια χτισίματος κοινοτήτων αγώνα.

Μετά την πραγματοποίηση της μαζικής διαδήλωσης στο στρατόπεδο συγκέντρωσης, η κυβέρνηση έδειξε ξανά το εκδικητικό της πρόσωπο μεταφέροντας και τις 26 έγκλειστες μετανάστριες στα κρατητήρια της Διεύθυνσης Αλλοδαπών στην Πέτρου Ράλλη όπου κρατούνται φυλακισμένες μέχρι και σήμερα. Δεν είναι η πρώτη φορά όμως που το κράτος ποινικοποιεί και καταστέλλει την αλληλεγγύη είτε κάνοντας επίθεση σε δομές αλληλεγγύης (πχ εκκένωση στεγαστικών καταλήψεων μεταναστών στη Θεσσαλονίκη το καλοκαίρι του '16) είτε χτυπώντας το πιο αδύναμο και ευάλωτο κομμάτι της, τους έγκλειστους μετανάστες. Ας μην ξεχνάμε τον ξυλοδαρμό των μεταναστών στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της πόλης μας ύστερα από συγκέντρωση αλληλεγγύης τον Μάη του '16.

Τα παραπάνω είναι κομμάτια της πολιτικής του ελληνικού κράτους και της ε.ε. προκειμένου να διογκωθεί το ρήγμα ανάμεσα σε μετανάστες και ντόπιους εργάτες με τη βίαιη κοινωνική και πολιτική απομόνωση των πρώτων και την ποινικοποίηση των σχέσεων αλληλεγγύης. Πέρα από την ωμή επιβεβαίωση της παρανομοποίησης των μεταναστών ως εργάτες χωρίς κανένα δικαίωμα, με τον τρόπο αυτό δημιουργούνται επιπλέον αναχώματα που εμποδίζουν τόσο τους μετανάστες όσο και τους ντόπιους να συνειδητοποιήσουν την ταξική τους θέση και να συνάψουν σχέσεις αγώνα μεταξύ τους.

Μια ακόμα στιγμή πολιτικής και φυσικής εξόντωσης των μεταναστών/τριών είναι η συστηματική απόρριψη αιτήσεων πολιτικού ασύλου και οι μαζικές απελάσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, ο Mohamed A. που βρίσκεται κρατούμενος στο αστυνομικό τμήμα Μυτιλήνης περιμένοντας την απέλαση, αφού απορρίφθηκε το αίτημα του για

χορήγηση πολιτικού ασύλου. Το αίτημά του είναι συνέχεια της πολιτικής του δίωξης από το καθεστώς Αλ Σίσι της Αιγύπτου επειδή δημοσιοποίησε βίντεο με δολοφονίες πολιτικών αντιπάλων του καθεστώτος. Ο Mohamed A. βρίσκεται σε απεργία πείνας από τις 13 Δεκέμβρη διεκδικώντας τη χορήγηση πολιτικού ασύλου και την ακύρωση της απόφασης απέλασης προς την Τουρκία και από εκεί στην Αίγυπτο, όπου και απειλείται η ζωή του.

Η κυβέρνηση Σύριζα- Ανελ διατηρεί άριστες σχέσεις με το χουντικό καθεστώς Αλ Σίσι ενόψει της οριοθέτησης Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (σύμπλεγμα Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ-Αίγυπτος) και σε καμία περίπτωση δε θα δεχτεί να κριθεί η Αίγυπτος ως «μη-ασφαλής» χώρα ώστε να δικαιολογηθεί η χορήγηση πολιτικού ασύλου.

Εμείς αναγνωρίζουμε ότι η ταξική μας θέση είναι πλάι στους μετανάστες και τις μετανάστριες και αντιστεκόμαστε στους επίπλαστους διαχωρισμούς που θέλουν να μας επιβάλλουν. Παλεύουμε για ελεύθερες μετακινήσεις για όλους, παραχώρηση ασύλου και κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 26 ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΜΟΗΑΜΕΔ Α.

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΝΤΟΠΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

<http://peloto.espivblogs.net/>

